

عنوان مقاله:

جایگاه شعر و شاعری در قرآن کریم

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات زبان فارسی (شفای دل سابق)، دوره 2، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

کاظم عینی - گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی

امراه نیکومنش - گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

دیدگاه قرآن درباره شعر و شاعری چیست در آیه 224 از سوره مبارکه شعراء آمده است: و الشعراء يتبعهم الغاوون . بر اساس برداشت ابتدایی از این آیه شریفه به نظر می رسد که این کتاب آسمانی نسبت به شعر و شاعری نگاه منفی داشته و شاعران را مورد نکوهش و مذمت قرار داده است، لیکن دقت در این آیه و آیات بعدی و همچنین سیاق، شان و تاریخ نزول آن، مطالب و مفاهیم ارزشمندی را در اختیار ما قرار می دهد که توجه به آن در این زمینه راهگشا و هدایتگر است. یافته ها نشان می دهد که هیچ یک از فرازهای قرآنی در صدد نکوهش و تخطئه اصل هنر شعر و شاعری نیستند، بلکه آیات و همچنین برخی از روایاتی که در ظاهر به مخالفت با شعر و شاعری پرداخته اند نیز با توجه به گوناگونی محتوای شعر و همچنین شرایط و موقعیت های مختلف، قابل توجیه و تفسیر هستند. همانگونه که آیه مذکور نیز در ادامه با آیه الا الذین آمنوا و عملوا الصالحات و ذکرُوا الله كثيرا و... تخصیص خورده و شعرای ایمانی را استثناء می نماید.

کلمات کلیدی:

شعر، شاعر، قرآن کریم، روایات اهل بیت (ع)، شان نزول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/977635>

